

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/88/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4411010106
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4411010106.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného H.. H. O. a spol., pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona a iné o odvolaniach obžalovaných H.. H. O. a Bc. U. O. a prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky podaných proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 27.04.2022, sp. zn. 3T/34/2011, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 17. apríla 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, e/, odsek 3 Trestného poriadku, z r u š u j e
napadnutý rozsudok vo výroku o vine v bode I. o uloženom treste týkajúcom sa obžalovaného H.. H. O.
a u obžalovaného Bc. U. O. vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku,

obžalovaný H.. H. O., narodený XX.XX.XXXX,
bytom K. G., V. XX,

je vinný, že

1. spolu s obžalovaným Bc. U. O.
dňa XX. februára XXXX po XX.XX h. v dome na I. ulici č. X v meste K. G. po hádke obžalovaného H.. H. O. s jeho vtedajšou manželkou P. O., v priebehu ktorej obžalovaný H.. H. O. dal P. O. facku, obžalovaný H.. H. O. zavolať obžalovaného U. O., ktorému povedal, aby P. O. podržal, obžalovaný U. O. ju chytil okolo pása, obžalovaný H.. H. O. jej stolárskou páskou zalepil ústa, ruky jej dal za chrbát a tieto jej páskou zviazal, takto zviazanú ju spolu odniesli do garáže, kde ju položili na zadné sedadlo osobného motorového vozidla značky V. XXX a takto ju odviezli, pričom obžalovaný H.. H. O. ju udieral po celom tele a hlavne po tvári a fackoval ju, dal jej pásku dole z úst a vyhrážal sa jej, že ak ho udá, urobí z ich syna sirotu, lebo ju zabije, pričom ju stále udieral, čím jej spôsobil viaceré povrchové kožné odreniny a škrabance na tvári v oblasti líca vľavo, opuch s malou krvnou podliatinou na dolnej ústnej pere vpravo, krvnú podliatinu na ľavom ramene, malé povrchové krvné podliatiny na zápästiach oboch rúk, kožnú odreninu na lakti vľavo, krvnú podliatinu na chrbte pod lopatkou vľavo a malú krvnú podliatinu na chrbte pod pravou lopatkou s dobou liečenia a pracovnej neschopnosti v trvaní do 7 dní,

t e d a

v bode I.

- iného násilím a hrozbou násillia nútil, aby niečo konal, čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,
- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v úmysle ublížiť inému na zdraví, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,
- inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - násilím,

tým spáchal

- zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, 2 písmeno b/ Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona, v jednočinnom súbehu
- pokus prečinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1 k § 156 odsek 1, Trestného zákona a v súbehu
- zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, 2 písmeno a/ Trestného zákona,

za to u k l a d á

obžalovanému H.. H. O.:

pre skutky v bode I. a v bode II. a III. napadnutého rozsudku podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, s poukazom na § 41 odsek 2 Trestného zákona a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e) Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov, ktorého výkon mu podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmienične odkladá a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona, určuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Obžalovanému Bc. U. O., narodenému XX.XX.XXXX,
bytom K. G., G. O. XXXX/XX,

pre skutok v bode I. napadnutého rozsudku podľa § 183 odsek 2 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, pri zistení jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, s použitím § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e/ Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov, ktorého výkon mu podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmienične odkladá a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona, určuje skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

V ostatnej časti zostáva napadnutý rozsudok nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky bol obžalovaný H.. H. O. a obžalovaný Bc. U. O. uznaní vinnými pre skutky, že

1. obžalovaní H.. H. O. a Bc. U. O.

dňa XX. februára XXXX po XX.XX h. v dome na I. ulici č. X v meste K. G. po hádke obžalovaného H.. H. O. s jeho vtedajšou manželkou P. O., v priebehu ktorej obžalovaný H.. H. O. dal P. O. facku, obžalovaný H.. H. O. zavolať obžalovaného U. O., ktorému povedal, aby P. O. podržal, obžalovaný U. O. ju chytil okolo pása, obžalovaný H.. H. O. jej stolárskou páskou zalepil ústa, ruky jej dal za chrbát a tieto jej páskou zviazal, takto zviazanú ju spolu odniesli do garáže, kde ju položili na zadné sedadlo osobného motorového vozidla značky V. XXX a takto ju odviezli, pričom obžalovaný H.. H. O. ju udieral po celom tele a hlavne po tvári a fackoval ju, dal jej pásku dole z úst a vyhrážal sa jej, že ak ho udá, urobí z ich syna sirotu, lebo ju zabije, pričom ju stále udieral, čím jej spôsobil viaceré povrchové kožné odreniny a škrabance na tvári v oblasti líca vľavo, opuch s malou krvnou podliatinou na dolnej ústnej pere vpravo, krvnú podliatinu na ľavom ramene, malé povrchové krvné podliatiny na zápästiach oboch rúk, kožnú odreninu na lakti vľavo, krvnú podliatinu na chrbte pod lopatkou vľavo a malú krvnú podliatinu na chrbte pod pravou lopatkou s dobou liečenia a pracovnej neschopnosti v trvaní do 7 dní,

2. obžalovaný H.. H. O.

v mesiaci jún r. XXXX na I. ulici v meste K. G. sa viackrát vyhrážal zabitím poškodenej P. O. a jej synovi I. O., a to tak, že prostredníctvom X. Y. odkázal, že do 30 dní zabije poškodenú a jej syna, odvtedy P. O. prenasledoval, gestami jej ukazoval, že ju podreže, vyhrážal sa pritom zabitím, na to dňa 8. 7. XXXX

asi o XX.XX h vo dvore domu na F. ulici XX v meste K. G. sa vyhráždal poškodenej P. O. a jej matke Q. O., že ich zabije,

3. obžalovaný H.. H. O.

dňa XX. februára XXXX o XX.XX h. na W. ulici v meste K. G. pohybom ruky naznačil poškodenej P. O., že ju podreže, v dôsledku čoho v súvislosti s predchádzajúcimi konfliktmi medzi nimi táto mala odôvodnenú obavu z toho, že túto svoju hrozbu aj uskutoční.

Pre tieto skutky bol obžalovaný H.. H. O. v bode I. pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v znení Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 428/2012 Z. z. (ďalej len Trestný zákon), s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona k § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a v súbehu so zločinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona a s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona,

v bode II. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona,

v bode III. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona.

Obžalovaný Bc. U. O.

v bode I. pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona formou účasti podľa § 21 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona.

Za to obžalovanému H.. H. O. podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona s použitím ustanovenia § 38 odsek 2 Trestného zákona pri zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e) Trestného zákona, bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody bol podmienene odložený.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona mu bola určená skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky.

Obžalovanému Bc. U. O. podľa § 183 odsek 2 Trestného zákona s použitím ustanovenia § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e) Trestného zákona bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, ktorého výkon bol podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona podmienene odložený.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona mu bola určená skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému H.. H. O. bola uložená povinnosť, nahradiť poškodenej B. G. V., a. s. so sídlom O., V. cesta 2, H.: XX XXX XXX škodu vo výške 14,47 €.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie prokurátor a obžalovaní H.. H. O. a Bc. U. O..

Prokurátor napadol výrok o vine týkajúci sa bodu I. napadnutého rozsudku a výrok o trestoch uložených obom obžalovaným. Dôvodil tým, že znak spáchania na chránenej - blízkej osobe, bol použitý pri všetkých troch trestných činoch, ktoré boli uvedené v súvislosti s konaním obžalovaného H.. H. O., napriek tomu, že tento znak mal a mohol súd I. stupňa použiť iba pri trestnom čine najprísnejšie trestnom. Ak aj použil súd I. stupňa zmierňujúce ustanovenie podľa § 39 Trestného zákona, mal zohľadniť popri dĺžke konania a zdravotného stavu obžalovaného H.. H. O. aj závažnosť spáchaných trestných činov a neprimeranú individualizáciu trestov popri obžalovanom H.. H. O. a obžalovanom Bc. U. O.. Po zmene navrhovanej právnej kvalifikácie navrhol aj upraviť príslušným spôsobom výroky o trestoch.

Intervenujúca prokurátorka Krajskej prokuratúry Nitra opierajúc sa o argumentáciu prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra navrhla v plnom rozsahu vyhovieť odvolaniu a odvolania obžalovaných zamietnuť.

Obžalovaný H.. H. O. napadol rozsudok do výroku o vine i uloženého trestu a navrhoval oslobodiť ho spod obžaloby, pretože skutok sa nestal. Dokazovanie, ktoré viedol súd I. stupňa pod novým zložením prebehlo povrchným spôsobom. Kriticky sa vyjadril k svedectvu Q. O., P. O. i R. Y.. V celom rozsahu odmietol výpoveď bývalej manželky P. a namietol, že súd I. stupňa nevezal primerane do úvahy výpovede svedkov H. P. a X. V.. Podrobil kritike celé súdne konanie i opravný prostriedok podaný prokurátorom, ktorý sa nevyjadril, proti ktorej časti rozsudku podáva odvolanie. Na verejnom zasadnutí zotrval na obsahu svojho odvolania, zdôraznil zdravotný stav i odstup času od spáchania skutku. Odvolanie prokurátora navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný Bc. U. O. napadol výrok do viny i trestu a kriticky sa vyjadril k obsahu výpovedí poškodenej P. O., resp. rôzne verzie jej opisu skutku pod bodom I. Navrhol oslobodiť ho spod obžaloby, nakoľko nie je zrejmé, o akú chránenú osobu sa v prípade protiprávneho konania pod bodom I. jednalo, že konal vo veku blízkom mladistvým, pod tlakom odkázanosti a podriadenosti a bol bezúhonným. Poukázal i na fakt, že mu po uznaní viny bol znížený trest mierne v zmysle § 39 odsek 3 písmeno e/ Trestného zákona, a mohol mu byť uložený i nižší trest. Zdôraznil časový odstup rozhodnutia súdu I. stupňa od spáchaného skutku.

Na verejnom zasadnutí prostredníctvom svojej obhajkyne zotrval na podanom odvolaní a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a oslobodiť ho spod obžaloby. Ak bude uznaný za vinného, navrhol uložiť mu trest na dolnej hranici. Odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací na podklade riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami - prokurátorom a obžalovanými, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste i konanie, ktoré mu predchádzalo a to aj v zmysle obsahu možných chýb, ktoré by zakladali dôvodnosť podania dovolania v zmysle § 371 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora i oboch obžalovaných bolo čiastočne dôvodné.

Odvolací súd prejednal podané odvolania na verejnom zasadnutí v neprítomnosti obžalovaného Bc. U. O., nakoľko tento bol o termíne verejného zasadnutia riadne a včas upovedomený, z prehľadu doručenia úradnej zásielky totiž vyplynulo, že dňa 20.03.2023 nebol adresát zastihnutý na mieste svojho bydliska a od tejto doby bola zásielka uložená na pošte až do dňa 05.04.2023. Obžalovaný Bc. U. O. bol riadne poučený už v prípravnom konaní o svojej povinnosti oznamovať akúkoľvek zmenu pre doručovanie písomností zo strany súdu alebo ako sám dôvodí, problémy s doručovaním vzhľadom na stavebné úpravy, ktoré sa konajú. Obžalovaný Bc. U. O. je obyvateľom K. G., t.j. v sídle Okresného súdu Nové Zámky a pokiaľ by akúkoľvek skutočnosť tomuto súdu oznámil, resp. Krajskému súdu v súvislosti s odvolacím konaním, bol by tento moment pri doručovaní zásielky rešpektovaný. Pretože však takto neučinil a zásielku na pošte si nevyzdvihol, tretí deň po uložení zásielky sa považuje v zmysle § 65 odsek 5, veta posledná Trestného poriadku za deň doručenia aj, keď sa adresát o uložení nedozvedel (fikcia doručenia). Preto ak obžalovaný Bc. U. O. doručil dňa 14.04.2023 podanie, v ktorom uvádza, že mu predvolanie doručené nebolo, o termíne sa dozvedel od obžalovaného H.. H. O. 12.04.2023 a argumentuje, že mu nebola poskytnutá 5dňová lehota k príprave na verejné zasadnutie, vykladá si zákon v rozpore s jeho obsahom.

Odvolací súd preto s poukazom na zásadu NON IN LEGENDO, SED IN INTELLIGENDO LEGES CONSISTUNT „Zákon nestačí čítať, ale treba porozumieť jeho obsahu“, upriamuje pozornosť obžalovaného, že poriadková lehota piatich dní k príprave verejného zasadnutia platí vždy pred prvým termínom verejného zasadnutia, ktorým v tejto veci bol deň 08.11.2022.

Z toho dôvodu v zmysle § 293 odsek 5 Trestného poriadku, vzhľadom na upovedomenie o verejnom zasadnutí, ktoré mu bolo riadne a včas doručené, konal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného Bc. U. O..

Odvolací súd doplnil dokazovanie aktualizáciou správ týkajúcich sa oboch obžalovaných, z ktorých bolo nutné zdôrazniť, že ani jeden z obžalovaných o termíne spáchaného skutku uvedeného v rozsudku sa nedopustil iného ataku voči trestnému zákonu.

Preskúmaním konania predchádzajúceho napadnutému rozsudku i všetkých jeho výrokov bolo zistené, že odvolací súd v tejto veci na podklade odvolaní rozhodoval dňa 29.10.2013, 25.08.2015 a dňa

26.07.2018. Už vo svojom rozhodnutí dňa 25.08.2015 podrobne rozobral stav dokazovania, obsahy výpovedí jednotlivých svedkov a obžalovaných i schopnosť jednotlivých dôkazov usvedčiť oboch obžalovaných zo spáchaných skutkov alebo ich vyviníť. Zároveň v tomto rozhodnutí zaujal i právne stanovisko z pohľadu uznania viny, keď konštatoval, že „z uvedených dôkazov je možné bezpečne a jednoznačne ustáliť, že obžalovaný H.. H. O. sa dopustil zločinu vydierania, pokusu ublíženia na zdraví i zločinu obmedzovania osobnej slobody za pomoci obžalovaného Bc. U. O. a v prípade skutkov pod bodom II. a III. sa obžalovaný H.. H. O. dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania“.

S poukazom na znenie tohto rozhodnutia bez toho, aby došlo k zjavnému dôkaznému posunu v prospech alebo neprospech oboch obžalovaných, súd I. stupňa dňa 05.02.2018 opätovne rozhodol rozsudkom takým spôsobom, že nielen, že bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 odsek 1 písmeno a/, b/, c/, d/ Trestného poriadku, ale zároveň aj odňať senátu, ktorý pôvodne rozhodoval a prikázať vec do iného senátu pre zjavné nerešpektovanie rozhodnutia odvolacieho súdu.

Súd I. stupňa vo veci konal v rámci základných zásad trestného konania a nebolo zistené také procesné porušenie, či pochybenie, ktoré by malo za následok zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci na nové prejednanie a rozhodnutie, ako navrhli obžalovaní. Dôkazná situácia v súvislosti s bodom I. bola opretá predovšetkým o obsahy výpovedí poškodenej P. O. - bývalej manželky obžalovaného H.. H. O. a to v časti týkajúcej sa skutku zo dňa 27.02.2010 po 23.00 hod., ktorého bola zúčastnená ona, jej manžel a jeho syn U.. Rovnakým spôsobom podrobne opísala i skutočnosti, ktoré sa týkali konania jej bývalého manžela H.. H. O. v júni 2010, resp. vo februári 2011.

Poškodená už vo svojom výsluchu na č.l. 91 - 95 a 96 - 104, opisovala dlhšie rozpory s obžalovaným H.. H. O., ktorý prostredníctvom kamarátky poškodenej X. Y. požiadal, aby odkázala manželke P., že ju do 30 dní zabije a následne ich syna I. a potom seba. Obžalovaný H.. H. O. poškodenú prenasledoval, opakovane jej ukazoval gestá rukou, že ju podreže a bez prítomnosti svedkov sa jej vyhrážal zabitím. Aj dňa 08.07.2010 na ňu kričal slovami vyhrážkami, že ju zabije. Rovnako sa vyhrážal i svokre a hrubo jej nadával a konal tak za prítomnosti jeho syna maloletého I.. V týchto výsluchoch poškodená podrobne opísala konanie obžalovaného H.. H. O. a jeho syna Bc. U. O.. Uvedené skutočnosti potvrdila v opakovanom výsluchu na č.l. 114 - 121 a na hlavnom pojednávaní č.l. 397 - 403 a 744 - 746.

Znalec MUDr. Gavaľa, ktorý bol prítomný pri výsluchu poškodenej upresňoval, v ktorých častiach tela mala poranenie a akého rozsahu.

Konanie obžalovaného H.. H. O. potvrdil svedok R. Y., ktorý bol osobne prítomný pri tom, ako obžalovaný H.. H. O. nadával a vyhrážal sa zabitím poškodenej a jej matky. Rovnako svedok potvrdil, že vo februári 2010 bola poškodená dobitá a spala uňho. Zranenia boli zreteľné na tvári, perách, očiach a mala stopy na rukách po zviazaní. Svedok spolu s priateľkou videli jednotlivé poranenia. Tieto skutočnosti uvádzal v prípravnom konaní a potvrdil na hlavnom pojednávaní.

Svedkyňa H.. W. W. rovnako počula vyhrážky obžalovaného H.. H. O. a jeho vulgárne výrazy. Videla zároveň i stav poškodenej, ktorá sa triasla a mala slzy v očiach.

Podobný verbálny útok dosvedčila i Q. O.. Táto svedkyňa - svokra obžalovaného H.. H. O., opísala i stav, ako ju v ranných hodinách volala dcéra s opisom udalostí, ktoré prežila.

Svedkyňa X. Y. vo výpovediach potvrdila agresivitu v slovnom prejave i gestami zo strany obžalovaného H.. H. O..

Svedkyňa U. W. potvrdila, že jej poškodená opakovane uvádzala problémy, ktoré mala s manželom.

Výpoveď svedka maloletého I. O., syna obžalovaného H.. H. O. a poškodenej iba doplnila skutkové udalosti týkajúce sa spáchaných trestných činov.

Vo veci boli vypočutí i ďalší svedkovia aj na prospech samotného obžalovaného, najmä zo strany susedov ich bytu, ktorí sa vyjadrovali k bezproblémovému vzťahu medzi obžalovaným a poškodenou. Priamo zúčastnení pri akomkoľvek konflikte medzi obžalovaným H.. H. O. a poškodenou neboli.

Tak, ako súd I. stupňa v napadnutom rozsudku uvádzal, z týchto dôkazov bolo možné napriek obrane obžalovaného H.. H. O. a jeho syna obžalovaného Bc. U. O. uskutočniť záver týkajúci sa viny obžalovaných spôsobom, ako to súd I. stupňa uskutočnil pod bodom I., II. a III.

K právnej kvalifikácii však bolo nutné prihliadnuť na fakt, že pri súbehu spáchaných trestných činov - zločinu vydierania, pokusu ublíženia na zdraví a zločinu obmedzovania osobnej slobody bolo nutné rešpektovať Stanovisko 11 Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod bodom II. zverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2/2015, z ktorého vyplýva, že ak zistená okolnosť podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby pri právnej kvalifikácii oboch jednočinné

sa zbiehajúcich trestných činov, použije sa rovnako len raz, a to ako súčasť právnej kvalifikácie (vzťah špeciality ako hmotnoprávny prejav zásady „ne bis in idem“).

Na podklade tejto skutočnosti bolo potrebné vyhovieť odvolaniu prokurátora pri právnej kvalifikácii pod bodom I. podaného v prospech obžalovaného H.. H. O., čím bolo zároveň čiastočne vyhovené i odvolaniu obžalovaného H.. H. O..

Vzhľadom na právnu kvalifikáciu konania, ktorého sa mal obžalovaný H.. H. O. dopustiť, je nutné konštatovať, že oba zločiny jednak vydierania podľa § 189 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona, i zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, 2 písmeno a/ Trestného zákona popri pokuse prečinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1 k § 156 odsek 1 Trestného zákona, sú závažnými protiprávnymi činmi, ktorých spáchanie si vyžaduje morálne odsúdenie najmä ak obžalovaný H.. H. O. konal voči vtedy blízkej osobe - vlastnej manželke. Jeho konanie je neospravedliteľné, ak bolo z akéhokoľvek dôvodu motivované bez toho, že by ho poškodená bezprostredne pred týmto konaním provokovala alebo iným spôsobom iniciovala takéto konanie. Navyše sa tak dialo z časti za prítomnosti ich maloletého syna.

Odvolací súd však vzal do úvahy fakt, že od spáchania skutkov ubehlo 12, resp. 13 rokov, obžalovaný H.. H. O. sa od tejto doby nedopustil žiadneho intenzívneho protiprávneho konania a v súčasnosti trpí zložitou zdravotnou diagnózou. Uloženie úhrnného trestu odňatia slobody po aplikácii ustanovenia § 39 odsek 1, 3 písmeno e/ Trestného zákona, bolo plne odôvodnené, pretože k dĺžke súdneho konania došlo najmä spôsobom konania a rozhodovania súdu I. stupňa, hoci obaja obžalovaní svojimi obštrukciami čiastočne prispeli k priebehu súdneho konania. Hlavné ťažisko však bezdôvodných prietahov je na strane súdu I. stupňa. Nebolo však žiadúce na požiadavku vyslovenú prokurátorom v podanom odvolaní reagovať v prospech prísnejšieho trestu u oboch obžalovaných, pretože najmä u obžalovaného H.. H. O. by uloženie prípadného nepodmienečného trestu odňatia slobody sa minulo s účelom takéhoto trestu, ktorým je prevýchova páchatel'a a pôsobenie na ostatných občanov v snahe preventívne pôsobiť na obe kategórie do budúcnosti.

V prípade obžalovaného Bc. U. O. bolo nutné vziať do úvahy jeho podiel na spáchanom čine, právnu kvalifikáciu jeho konania i fakt, že sa tohto konania podieľal popri dominantnej osobe - jeho otca a preto mu výrok o treste znížil z osemnástich mesiacov na výmeru trestu odňatia slobody v trvaní jedného roka a dĺžku skúšobnej doby stanovil na jeden rok.

Takto uložené tresty zodpovedajú nielen protiprávnosti konania oboch obžalovaných, ich osôb z pohľadu rešpektovania právneho poriadku po konštatovaných skutkoch až do dňa konečného rozhodnutia a čiastočne i diferencujú podiel oboch páchatel'ov na spáchaných trestných činoch, aj keď tento rozdiel neumožňoval zákon zreteľnejšie zvýrazniť ako to požadoval odvolateľ - prokurátor dožadujúci sa sprísnenia trestov u oboch obžalovaných.

Odvolací súd zároveň konštatoval porušenie zákona vo výroku o trestoch u oboch obžalovaných ak skúšobné doby boli stanovené podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona, napriek tomu, že podľa tohto ustanovenia sa ukladajú aj povinnosti nahradiť spôsobenú škodu, dlh či zameškané výživné. Týmto rozsudkom bolo čiastočne vyhovené prokurátorovi i oboj obžalovaným.

Na podklade týchto skutočností bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Výrok tohto rozsudku bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.